

Arrest

nr. 250 507 van 5 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7A
3520 ZONHOVEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. KALIN, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 9 januari 2019 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 10 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrucken werden genomen op 21 november 2015 en 8 september 2016 in Duitsland (Eurodac). Op 14 maart 2019 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing tot aanstelling van een voogd, de heer T. Cardoen. De voogdij eindigde van rechtswege op 12 oktober 2019.

1.2. Op 29 september 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 september 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 10/01/2019
Overdracht CGVS: 05/06/2019*

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) op 2 juli 2020 van 8u37 tot 13u02, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Luzeyemo Ndolao loco meester Kalin, was gedurende het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de minderheidsclan Madhibaan. U bent geboren op 12 oktober 2001 in Mogadishu, waar u uw hele leven woonde. U bent ongehuwd. In 2011 stopt u met school omwille van de aanwezigheid van Al Shabaab in Mogadishu, waarna u gaat werken in de garage van uw oom en uw vader. Uw vader werkt ook als chauffeur voor de commandant van de politiepost in uw wijk.

In oktober 2014 gaat u met uw vader naar de markt. Op de terugweg naar huis wordt de wagen – een politiewagen die uw vader ook in zijn vrije tijd gebruikt - tegengehouden aan een wegversperring. Uw vader gaat met de mannen aan de wegversperring praten, maar wanneer hij terug naar de auto wandelt, wordt hij neergeschoten. U tracht zichzelf te verbergen in de wagen, maar twee mannen willen met de wagen wegrijden en vinden u op de passagierszetel. De mannen bellen met hun overste om te vragen wat ze met u moeten doen. De leider zegt dat ze u moeten meenemen omdat u voor hen kan werken. U wordt door de mannen van Al Shabaab meegenomen naar Buale, waar A.A. u inlicht over de regels en de verwachtingen van Al Shabaab.

Na drie dagen wordt u naar Sakow gebracht, waar u een training krijgt. U wordt bij de afdeling Hispida ondergebracht. Na uw training dient u o.m. jongeren naar informatie te vragen, ervoor te zorgen dat de regels in de stad Sakow gerespecteerd worden en zakat (religieuze belastingen) te innen van de bewoners.

In januari 2015 slaagt u er samen met M.A. in te ontsnappen van Al Shabaab. Samen gaan jullie naar Dinsoor. U reist verder naar Beled Weyne, waar uw moeder een smokkelaar voor u weet te regelen zodat u het land kan verlaten. Uw moeder vertelt u dat de autoriteiten u zien als een lid van Al Shabaab.

U verlaat Somalië op 19 januari 2015. U reist via Ethiopië, Soedan, Libië en Italië naar Duitsland. In november 2015 dient u in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming in. Dit verzoek wordt u geweigerd in augustus 2017. U verlaat Duitsland in januari 2019 en reist naar België, alwaar u een verzoek tot internationale bescherming indient op 10 januari 2019.

U heeft reeds meerdere maanden geen contact met uw moeder. Uw grootmoeder, uw broers en zussen zijn naar Kenia gevlucht om aan de situatie in Mogadishu te ontkomen. Zij verblijven momenteel in een vluchtelingenkamp te Kenia.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u verklaart in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben (notities persoonlijk onderhoud dd. 02/07/2020 (verder notities CGVS), p. 8) en dat u hieromtrent een negatieve beslissing ontvangen heeft.

Uit uw verklaringen blijkt dat de Duitse asielautoriteiten reeds een beslissing namen m.b.t. een nood aan internationale bescherming uwentwege. Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Duitsland, ondermijnt reeds de ernst van de door u ingeroepen vrees, te meer daar u aangeeft dat u aan de Duitse asielinstellingen hetzelfde verhaal verteld heeft als aan het CGVS (notities CGVS, p. 18).

Verder geeft u de Belgische asielinstanties geen zicht op uw werkelijke persoonlijke achtergrond en leefomstandigheden in Somalië, uw land van herkomst.

Uit het dossier van de Duitse asielinstanties blijkt dat u aldaar verklaarde geboren te zijn op 12 oktober 1999 (Niederschrift, p. 1). Voor de Belgische asielinstanties verklaart u echter geboren te zijn op 12 oktober 2001 (notities CGVS, p. 4 + Verklaring DVZ, p. 5). Dit betreft een verschil van 2 jaar. Gevraagd of uw leeftijd in Duitsland niet juist geregistreerd werd, verklaart u dat ze dat zelf gedaan hebben en dat u de fout tijdens het interview zelf niet kon corrigeren. Uw verklaring aangaande een foutieve geboortedatum is echter niet aannemelijk, aangezien u tijdens het onderhoud voor de Duitse asielinstanties wel wijzigingen kon doorvoeren (Niederschrift, p. 2) en u uw foutieve geboortedatum zelfs niet vermeld heeft. Bovendien blijkt uit uw administratieve dossier dat u in Duitsland eveneens geregistreerd werd met als geboortedatum 1 januari 1997 (beschikbaar in uw administratieve dossier). U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw leeftijd, waardoor uw verklaringen reeds op voorhand aan geloofwaardigheid inboeten.

Bovendien verklaarde u voor de Duitse asielinstanties dat u bij aanvang van het 7e leerjaar met school gestopt bent (Niederschrift 3-4) omdat Al Shabaab u wou rekruteren en u en uw familie om die reden naar Guriel vertrokken. Voor het CGVS verklaart u echter tot de 5e klas school gelopen te hebben (notities CGVS, p. 4-5). U verklaart verder dat u met school stopte omdat het onveilig was, zonder dat u voor het CGVS enige verklaringen aflegt over een mogelijke rekrutering door Al Shabaab in deze periode. Verder blijkt uit uw administratieve dossier dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) uitdrukkelijk verklaarde dat u de Engelse taal voldoende beheerst om uw problemen te verwoorden (Verklaring Betreffende Procedure, dd. 03/06/2019) en deed u het onderhoud voor de DVZ in de Engelse taal (Verklaring DVZ, p. 12 + Vragenlijst CGVS, p. 2). Voor de DVZ maken noch u, noch uw voogd, enige opmerkingen aangaande uw kennis van de Engelse taal tijdens dit onderhoud. Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS gevraagd naar opmerkingen aangaande uw onderhoud voor de DVZ, verklaart u dat u niet in uw moedertaal gesproken heeft en dat het daarom niet gemakkelijk was om alles te verstaan (notities CGVS, p. 3). Gevraagd naar de reden dat u er bij de DVZ voor koos om het onderhoud zonder tolk te doen, verklaart u dat u bang was over uw problemen te vertellen en dat u dat niet met een tolk wou doen. Het is echter niet ernstig om plotseling aan te geven dat uw kennis van de Engelse taal niet voldoende is. Bovendien verklaart u bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS dat u eigenlijk wel alles heeft kunnen zeggen voor de DVZ. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw opleidingsniveau en talenkennis.

Verder verklaarde u voor de Duitse instanties dat u sinds 2012 in Guriel woonde (Niederschrift, p. 2), terwijl u voor het CGVS verklaart dat u eigenlijk uw hele leven (tot aan uw vertrek uit Somalië) in Mogadishu gewoond heeft (notities CGVS, p. 5-6). Gevraagd of u ooit een tijd buiten Mogadishu doorgebracht heeft, verklaart u "eigenlijk niet, behalve toen ik ontvoerd werd." Gevraagd hoelang u toen buiten Mogadishu was, verklaart u 2 à 2,5 maanden in het district Sakow doorgebracht te hebben voor u Somalië verliet in januari 2015. Geconfronteerd met de verklaringen die u in Duitsland aflegde omtrent uw verblijf in Guriel, verklaart u nooit in Guriel gewoond te hebben, maar dat het kan zijn dat het een fout was (notities CGVS, p. 27), waarna u dit wijt aan de tolk die gebrekkig Somali sprak. Het is echter niet ernstig om na confrontatie met tegenstrijdige en inconsistente verklaringen deze te wijten aan de tolk.

Verder legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw familie. Terwijl u in september 2016 voor de Duitse asielinstanties verklaarde dat uw moeder zich met uw broers en zussen in Bosaso, Puntland, bevond (Niederschrift, p. 3-4), verklaart u voor het CGVS dat uw moeder na uw geboorte altijd in Mogadishu verbleven heeft (notities CGVS, p. 14) en dat uw twee zussen en uw broer Ahmed rond maart 2015 naar Kenia gevlucht zijn (notities CGVS, p. 16). Voor het CGVS verklaart u dat uw vader o.m. voor de politie werkte op het moment van zijn dood (notities CGVS, p. 13 + p. 22). Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u echter dat uw vader enkel een metaalbewerker was, maar legt u geen verklaringen af omtrent zijn werkzaamheden voor de politie (Niederschrift, p. 5). Bovendien verklaart u voor het CGVS dat uw vader M.H.S. heet (notities CGVS, p. 13), terwijl u voor de Duitse asielinstanties verklaarde dat uw vader M.S.Y. heette (Niederschrift, p. 2). Bovendien verwondert het dat uw vader als lid van een minderheidsgroep (notities CGVS, p. 9) die als chauffeur bij de politie werkzaam is, zijn politiewagen mee naar huis mag nemen (notities CGVS, p. 13).

U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw familie, waardoor u geen duidelijk zicht biedt op uw familiaal netwerk in Somalië.

Gelet op het voorgaande geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke achtergrond en leefomstandigheden in Somalië, waardoor uw verklaringen omtrent de redenen van uw verzoek reeds op voorhand aan geloofwaardigheid inboeten.

Voor het CGVS verklaart u dat uw vader in oktober 2014 door Al Shabaab doodgeschoten werd in Mogadishu, waarna u door leden van Al Shabaab uit Mogadishu meegenomen werd naar Buale en Sakow, waar u gerekruteerd werd (notities CGVS, p. 14-16). U verklaart verder dat u met de hulp van M.A. wist te ontsnappen van Al Shabaab, waarna u via Dhinsoor en Beled Weyne Somalië verliet.

Er dient gewezen te worden op de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen die u aflegt voor het CGVS en deze die u afgelegd heeft in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland.

Zoals hierboven reeds werd aangehaald, verklaarde u voor de Duitse instanties dat u sinds 2012 in Guriel woonde (Niederschrift, p. 2), terwijl u voor het CGVS verklaart dat u eigenlijk uw hele leven in Mogadishu gewoond heeft (notities CGVS, p. 5-6), op een periode van enkele maanden na in district Sakow. Dit tast de geloofwaardigheid van uw rekrutering door Al Shabaab in 2014 reeds op voorhand aan.

Verder verklaart u voor de Duitse asielinstanties dat uw vader gedood werd door Al Shabaab toen hij onderweg was van Guriel naar Bulo Burde (Niederschrift, p. 4), waarna Al Shabaab zijn wagen meenam. Nergens uit uw verklaringen voor de Duitse asielinstantie blijkt dat u aanwezig was toen uw vader door Al Shabaab gedood werd, hoewel u verklaart dat er iemand die met uw vader samenwerkte getuige was van het gebeurde (Niederschrift, p. 5). Voor het CGVS verklaart u uitdrukkelijk dat uw vader in Mogadishu gedood werd en dat u op dat moment in de wagen zat en de moord op uw vader zag gebeuren (notities CGVS, p. 14-15 + p. 19 + p. 21). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de dood van uw vader en uw aanwezigheid bij diens dood. U maakt het niet aannemelijk door Al Shabaab meegenomen geweest te zijn in de omstandigheden zoals u deze schetst voor het CGVS. Verder blijkt nergens uit uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties dat u door Al Shabaab gerekruteerd werd (Niederschrift, p. 1-8). Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw rekrutering door Al Shabaab nog verder aan.

Terwijl u voor de Duitse asielinstanties verklaarde dat u samen met uw neef M.S.A. Somalië verlaten heeft (Niederschrift, p. 3), verklaart u voor het CGVS dat u samen met een zekere A.M. aan Al Shabaab wist te ontkomen (notities CGVS, p. 7). Gevraagd of dit een familielid was van u – aangezien de namen van beide personen wel heel fel op elkaar lijken -, antwoordt u ontkennend en verklaart u dat hij behoort tot een andere clan. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de persoon met wie u vertrok uit Somalië.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen maakt u het niet aannemelijk dat u door Al Shabaab gerekruteerd werd.

Wat betreft uw verklaring dat u als Madhibaan het slachtoffer bent van discriminatie (notities CGVS, p. 10-13), wordt vastgesteld dat u dit niet aannemelijk maakt. Door de DVZ gevraagd wat u vreesde bij terugkeer naar Somalië, haalt u enkel een vrees voor Al Shabaab aan (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.5). Gevraagd of u nog andere problemen gehad heeft met de autoriteiten, medeburgers en problemen van algemene aard, antwoordde u elke keer ontkennend (Vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Naderhand gevraagd of u nog iets had toe te voegen, antwoordt u wederom ontkennend (Vragenlijst CGVS, vraag 3.8). Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS gevraagd of u voor de DVZ alle elementen die ertoe geleid hebben dat u Somalië verlaten heeft kon aanhalen, verklaart u dat u er eigenlijk wel alles heeft kunnen zeggen over uw problemen in Somalië (notities CGVS, p. 3). Gevraagd welke dingen u zelf meegemaakt heeft omwille van uw behoren tot de Madhibaan, verklaart u op school altijd achtergehouden geweest te zijn door de leerkracht en door kinderen lastig gevallen geweest te zijn (notities CGVS, p. 10-11). Pesterijen van de andere kinderen waar u mee speelde kunnen echter bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, bovendien is het niet aannemelijk dat u als gepest kind met de kinderen die u pesten zou blijven spelen. Wat betreft uw verklaring dat u door de leerkracht op school achtergehouden (achteruitgeschoven) werd, wordt opgemerkt dat u door uw ouders van school gehaald werd omwille van de algemene situatie in Mogadishu (notities CGVS, p. 5), dan wel een poging tot rekrutering door Al Shabaab (Niederschrift, p. 4), en niet omwille van problemen op school.

Er wordt vastgesteld dat uw verklaringen i.v.m. uw vermeende discriminatie onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden beschouwd.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaarde bij de indiening van uw verzoek tot internationale bescherming dat u in Duitsland niet naar school mocht gaan en dat u er niet goed behandeld werd (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 4). Tijdens het onderhoud voor de Duitse asielinstanties verklaarde u echter naar de Bertha-Jordan-Schule te gaan (Niederschrift, p. 2). Bovendien verklaart u voor het CGVS dat u in Duitsland ook naar een psycholoog ging (notities CGVS, p. 18).

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

U legt in het kader van deze procedure geen documenten neer.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 21 april 2020 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20200421.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 21 april 2020) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. In Mogadishu gebruikt al-Shabaab, in tegenstelling tot de rurale gebieden, dan ook eerder terreur en politiek geweld. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door regelmatige terreuraanslagen (meestal met geïmproviseerde explosieven, IED's) en door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden aan de overheid en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten). De meeste gewelddaden in de hoofdstad worden toegeschreven en/of opgeëist door al-Shabaab. De door al-Shabaab geclaimde aanslagen viseren zowel overheidsgebouwen, overheidsfunctionarissen en veiligheidstroepen als restaurants en hotels populair bij regerings- en veiligheidspersoneel. Hierbij vallen soms burgerdoden. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Al-Shabaab stelt zelf dat ze geen burgers viseren als doelwit, maar dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Door de toegenomen militaire acties in 2019 tegen al-Shabaab in de regio rond de hoofdstad en het opvoeren van de veiligheidsmaatregelen in de stad, daalt het aantal complexe aanslagen met autobommen in de hoofdstad. Het aantal aanslagen met IED's neemt echter toe. Eind december 2019 maakt al-Shabaab met een aanslag op een druk kruispunt naar schatting bijna 100 doden, waaronder burgers. Deze aanslag zet kwaad bloed bij de bevolking die dit toont in een betoging enkele dagen later. Voor de eerste keer verontschuldigt al-Shabaab zich publiekelijk voor de burgerdoden en de geleden materiële schade. De activiteiten van ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) zijn erg beperkt in de hoofdstad. Zo eist ISS in de onderzochte periode slechts twee gewelddadige incidenten op. Naast gewelddaden door terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, AMISOM en onbekende gewapende groepen. Er is ook sprake van gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. In vergelijking met de vorige verslagperiode is het totaal aantal gewelddadige incidenten gemiddeld echter gedaald. Ook het aantal gewelddadige incidenten waar specifiek burgers slachtoffer van werden (de categorie violence against civilians), is verder gedaald. Het merendeel van deze incidenten zijn gerichte moorden met vuurwapens, meestal op zakenlui, ambtenaren en clanoudsten.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt.

Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten.

Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van de economische activiteit en een lichte verbetering van sociale basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. De snelle verstedelijking zorgt voor een boost in de bouwsector. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld en natuurrampen ontvluchten, en waardoor Mogadishu sinds 2018 de dichtstbevolkte stad in Afrika is en voor vele uitdagingen staat. De ontheemden in Mogadishu bevinden zich in een kwetsbare situatie. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. De economie groeit er en er wordt steeds meer geïnvesteerd vanuit de diaspora. De inspanningen van de lokale bevolking en de terugkerende Somaliërs uit de diaspora veranderen de economische scene in Mogadishu. Wat de sociale basisdiensten betreft, dient te worden opgemerkt dat, ondanks de armoede in Mogadishu, de toegang tot basisvoorzieningen zoals elektriciteit, water, riolering, verbeterde huisvesting, onderwijs en gezondheid hoger is in de hoofdstad dan in de rest van het land. Zo telt Mogadishu een zestigtal ziekenhuizen, zowel publieke en privéklinieken, en een negentigtal gezondheidscentra. Voorts zijn er ongeveer 250 basisscholen, 200 middelbare scholen en ongeveer 100 instellingen voor hoger onderwijs te vinden. In november 2018 lanceerde men een project om het technische en beroepsgerichte onderwijs en opleidingen te rehabiliteren in Mogadishu. De toegenomen stabiliteit leidt ertoe dat steeds meer jongeren toetreden tot het basis- en secundair onderwijs. In juni 2019 studeerden voor de eerste keer in bijna 3 decennia tijd studenten af aan de Somali National University in Mogadishu.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*"- Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen,
- schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel
- schending van artikel 4 van Richtlijn 2004/83
- schending van de materiele motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".*

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met artikel 4, lid 3, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming en betwist de motivering van de bestreden beslissing op verschillende punten:

(i) Wat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen tijdens zijn verzoeken om internationale bescherming in België en Duitsland betreft, merkt verzoeker op dat hij werd bevraagd over verschillende, doch echter niet over alle tegenstrijdigheden die in de bestreden beslissing worden vermeld. Hij geeft aan dat hij nog het volgende verder wenst te verduidelijken:

“- De geboortedatum van verzoekende partij

Verzoekende partij is geboren op 12.10.2001, niet op 12.10.1999.

- Het aantal jaren schoollopen

Verzoekende partij heeft school gelopen tot de 5de klas, niet het 7de jaar.

- Het al of niet te hebben geleefd in Guriel.

Verzoekende partij heeft steeds gewoond in Mogadishu tot aan zijn ontvoering en heeft niet gewoond in Guriel.

- De verblijfplaats van de moeder, broers en zussen van verzoekende partij

De moeder van verzoekende partij heeft steeds in Mogadishu gewoond, de broer A. en de zussen zijn gevlucht naar Kenia

- Het beroep van zijn vader

De vader van verzoekende partij was een politieagent en hij werkte daarnaast ook als automonteur.

- De naam van de vader van verzoekende partij

De naam van de vader van verzoekende partij is M.H.S. en niet M.S.Y.

- De omstandigheden van de dood van de vader van verzoekende partij

De vader van verzoekende partij is gedood op een moment dat verzoekende partij in de wagen aanwezig was. Hij werkt ontdekt en meegenomen door de mannen van Al Shabaab.

- ...

Verzoekende partij wordt op een bepaald punt geconfronteerd met enkele verklaringen uit Duistland waarover hij stelt dat dit een fout kan zijn van de tolk omdat deze gebrekkig Somali sprak.

Hij stelt hetzelfde te hebben verteld in Duistland, doch als dit anders werd genoteerd, dan dit kan gelegen hebben aan de tolk.

Het CGVS aanvaardt evenwel geen verwijten naar de tolk toe, doch verzoekende partij wordt gevraagd naar een verklaring en deze geeft hij dan ook.”

Verzoeker meent dan ook dat de motivering in de bestreden beslissing op dit punt niet kan worden weerhouden.

(ii) Wat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud betreft, licht verzoeker toe als volgt:

“Verzoekende partij merkt hierbij op dat het verhoor bij DVZ in het Engels is verlopen.

Verzoekende partij spreekt Engels en dacht het onderhoud bij DVZ in het Engels te kunnen doen, mede omwille van de ervaringen die hij heeft gekend in Duitsland, om alzo een zeker controle te houden over hetgeen hij vertelde.

Hij was dus bang om zijn verhaal te doen met behulp van een tolk.

Verzoekende partij diende helaas vast te stellen dat hij het Engels onvoldoende machtig was.

Daarnaast had hij vernomen dat ook tolken een deontologie hebben waaraan ze zich moeten houden.

Hierdoor heeft hij ook naderhand, dus na het onderhoud op DVZ, gevraagd om later tijdens het persoonlijk onderhoud op het niveau van het CGVS bij te worden gestaan door een tolk die het Somali machtig is.

Tegenstrijdigheden die hieruit (op basis van hetgeen er werd genoteerd op DVZ) zouden voortvloeien, kunnen hem dan ook niet kwalijk worden genomen.”

(iii) Verzoeker benadrukt nog dat hij geen documenten heeft neergelegd in het kader van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, doch meent dat dit gegeven op zich geen reden mag zijn om hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Indien hij over documenten beschikte, had hij deze neergelegd. Verzoeker merkt op dat uit de bestreden beslissing niet kan blijken dat er wordt getwijfeld aan zijn identiteit en herkomst.

(iv) Waar de bestreden beslissing opwerpt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij als lid van de Madhibaan-clan het slachtoffer werd van discriminatie, merkt verzoeker op dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud *“uit eigen beweging”* begon te vertellen over de discriminatie die hij onderging. Hij citeert uit zijn verklaringen in dit verband en stelt verder nog als volgt:

“Daarna vertelt verzoekende partij over zijn tijd op school, hoe hij werd achtergehouden, hoe hij werd mishandeld door de medeleerlingen, dat hij werd gediscrimineerd, dat zijn broer zelfs zo hard fysiek aangevallen werd om daaraan een gebroken arm over te houden...

Het blijft dus niet bij enkel pesterijen, maar heeft verdere gevolgen gehad.

Verzoekende partij benadrukt onder andere dat zijn broer een arm heeft gebroken.

Het feit dat een gepest kind niet met de pesters zou spelen, is ook een veronderstelling die niet zomaar geponeerd kan worden om de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partij in twijfel te trekken.

Vele verschillende factoren kunnen hierbij helaas een rol spelen.

Verzoekende partij begrijpt niet welke passages van zijn verklaringen ervoor zouden hebben gezorgd dat de ingeroepen discriminatie niet aannemelijk zou zijn.

De motivatie van het CGVS kan niet worden weerhouden.”

Wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft, meent verzoeker dat hij, gelet op het voorgaande, *“de instanties wel degelijk voldoende inzicht heeft gegeven over de werkelijke achtergrond, zijn netwerk en familiale context, zodat de instanties voldoende informatie hebben om te oordelen of de subsidiaire bescherming al of niet moet worden toegekend”*. Hij meent dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

Verzoeker wijst er nog op dat *“In elk geval is verzoekende partij van oordeel dat de veiligheidssituatie in Mogadishu problematische en ernstig is, zoals weerhouden door het CGVS, doch dat dit niet afhankelijk is en niet afhankelijk mag zijn van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij, juist omdat deze zo problematische en ernstig is.”* Hij wijst er nog op dat de COI Focus *“Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van Cedoca van 21 april 2020 niet voldoende recent is gezien het rapport informatie bevat tot en met 29 februari 2020 en aldus op het moment van het nemen van de bestreden beslissing een rapport betrof van meer dan zes maand oud. Hij stelt tevens dat de situatie ernstiger is dan in de COI Focus wordt vermeld, omdat uit deze informatie blijkt dat officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers niet beschikbaar zijn. Verzoeker verwijst verder nog naar informatie in het *“Algemeen Ambtsbericht Somalië”* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2020. Hij stelt dat hieruit blijkt dat de aanslagen in 2019 opnieuw toenamen en acht een overzicht voor 2020 dan ook *“cruciaal”*. Hij citeert tevens uit dit rapport. Verzoeker meent dat bij twijfel steeds het *“voordeel van de twijfel”* dient te worden gegeven.

Verzoeker verwijst verder nog naar de COVID-19-pandemie en de invloed van deze pandemie op de positie van Al-Shabaab, hetgeen niet werd onderzocht door de commissaris-generaal. Hij citeert in dit verband uit informatie van AllAfrica.

2.1.2. In een aanvullende nota van 1 februari 2021 brengt de commissaris-generaal de COI Focus *“Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van Cedoca van 27 december 2020 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Uit de eurodac-gegevens kan worden afgeleid dat verzoeker in 2015 en in 2016 een verzoeker om internationale bescherming was in Duitsland. De informatie uit Duitsland die de commissaris-generaal hanteert is echter onvolledig, minstens is het onduidelijk welke beslissing er werd genomen in beroep tegen de beslissing van 25 augustus 2017. Dezelfde fiche die dateert van 12 augustus 2019 vermeldt immers dat verzoeker een tijdelijke verblijfsvergunning zou hebben en dat er nog een beroep hangende zou zijn (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1).

De Raad stelt vast dat, hoewel uit de beschikbare informatie kan blijken dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek uit Somalië, verzoeker noch de commissaris-generaal betwisten dat verzoeker afkomstig is uit de stad Mogadishu, zodat zijn nood aan internationale bescherming dient te worden onderzocht aan de hand van zijn terugkeer naar Mogadishu.

Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure dat zijn moeder en broer in Mogadishu verbleven (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 8), doch lichtte tijdens het persoonlijk onderhoud toe dat zijn moeder zich in een moeilijke situatie bevond in Mogadishu, dat zij haar woning er heeft moeten verkopen en verklaarde dat hij sinds vijf maanden voor het persoonlijk onderhoud het contact met zijn moeder verloor omdat haar gsm-nummer niet meer werkt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5 en 13). Ter terechtzitting herhaalt verzoeker dat hij geen contact meer heeft gehad met zijn moeder gedurende meer dan een jaar en geen contact meer zoekt met zijn familie. In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland verklaarde verzoeker dat zijn moeder en broer zich in Bossaso in Puntland bevonden (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1). De Dienst Vreemdelingenzaken heeft ook tegenstrijdige informatie uit Duitsland ontvangen over verzoekers geboortedatum, maar er kan niet worden nagegaan op welke basis deze gegevens daadwerkelijk steunen (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2). Verzoeker verklaarde nog dat zijn oma, zijn andere broer en zijn zussen thans in een vluchtelingenkamp in Kenia verblijven (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 8; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5). Verder stelde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij een oom langs vaderszijde heeft in Mogadishu en dat hij vroeger op bezoek ging bij andere familieleden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5), doch uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij nog contact heeft met deze familieleden. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat hij met niemand in Somalië nog contact heeft (*Ibid.*, p. 17).

De Raad is dan ook van oordeel dat het onduidelijk is over welk netwerk verzoeker beschikt bij een eventuele terugkeer naar zijn regio van herkomst, de stad Mogadishu, noch in welke omstandigheden hij er zal terechtkomen. De Raad acht dit een relevant element bij de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming, gezien hij van oordeel is dat verzoeker over een kwetsbaar profiel beschikt. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker Mogadishu op jonge leeftijd verliet en als niet-begeleide minderjarige vreemdeling in België is toegekomen en aangaf dat hij tijdens zijn vlucht in Libië diende te werken als slaaf en er mishandeld werd. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde te behoren tot de clan Madhibaan, hetgeen een minderheidsclan in Somalië betreft (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 5; "*Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling*", stuk 7, p. 4; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8 en 11).

In dit verband merkt de Raad nog op dat uit de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van Cedoca van 27 december 2020, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal bij aanvullende nota, blijkt dat burgers in Mogadishu voor hun bescherming afhankelijk zijn van hun familieleden en van informele, op clan gebaseerde groepen, waarbij leden van minderheidsclans zich in een zwakke positie bevinden en vaak geen ondersteunend netwerk hebben. Bovendien dient, rekening houdende met het voorgaande, verder te worden onderzocht of verzoeker omwille van een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie een groter risico loopt dan andere burgers in Mogadishu.

Gelet op verzoekers kwetsbare profiel, de jonge leeftijd waarop hij zijn land van herkomst verliet, de bestaande onduidelijkheden over verzoekers netwerk en omstandigheden bij een terugkeer naar Mogadishu en de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu, is de Raad van oordeel dat verzoekers nood aan internationale bescherming bij een terugkeer naar Mogadishu verder dient te worden onderzocht.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

De Raad beklemtoont tot slot dat verzoeker de verplichting heeft om zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming. Het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de asielinstantie zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 september 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP